

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/425/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110221696
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5110221696.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: ŠTROB-SLOVAKIA s.r.o., Neslušská cesta 651, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 390 445, zast. Advokátskou kanceláriou Hagara-Hagarová, s.r.o., Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, proti odporcovi: G. I., nar. X.X.XXXX, L. XXX, XXX XX L., občan Slovenskej republiky, zast. Advokátskou kanceláriou s.r.o., V. tvrdého 17, 010 01 Žilina, v konaní o návrhu navrhovateľa o zaplatenie 7.172,72 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu odporcu o zaplatenie 28.022,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 13. júna 2013 č.k. 24C/118/2010-218, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady trov odvolacieho konania sumu 533,22 eur, do 3 dní na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátskej kancelárii Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom Žilina, Daniela Dlabača 35.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom rozhodol o žalobnom návrhu navrhovateľa a o vzájomnom návrhu odporcu tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.172,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 6.2.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet v P. J., a.s., číslo XXX XXX XXXX/XXXX. Súd vzájomný návrh odporcu o zaplatenie 28.022,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 16.3.2011 do zaplatenia zamietol. Ďalej uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.082,32 eur (z toho 430,- eur súdny poplatok) z titulu náhrady trov konania do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet advokáta navrhovateľa v P. J., a.s., číslo XXX XXX XXXX/XXXX.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok veľmi precízne a podrobne odôvodnil vo všetkých jeho častiach a keďže bol účastníkom konania, resp. ich právnym zástupcom doručený do vlastných rúk riadne v súlade s ust. § 45 a nasl. O.s.p., poznajú odôvodnenie rozsudku okresného súdu v doslovnom znení, preto by bolo nadbytočné, aby odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku znovu a duplicitne citoval odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Odvolací súd teda len stručne poukazuje na to, že súd prvého stupňa, pokiaľ ide o návrh navrhovateľa, ktorému v celom rozsahu vyhovel, poukázal na to, že tento návrh navrhovateľa odporca nespochybňoval a uznával ho a pri právnom posúdení tejto časti veci prvostupňový súd posúdil nárok navrhovateľa podľa § 222 Zákonníka práce a pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/ 1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V odôvodnení

ďalej vyššie uvedené ustanovenia zákonov súd prvého stupňa citoval a svoj právny záver dostatočne odôvodnil.

Pokiaľ ide o druhú časť výroku rozsudku okresného súdu, v ktorej vzájomný návrh odporcu zamietol, túto časť rozsudku odôvodnil v jeho písomnom vyhotovení ešte podrobnejšie, pričom uviedol obsah prednesov ako navrhovateľa, tak i odporcu, rozviedol podrobne obsah ďalších vykonaných dôkazov, a to listinných dôkazov, obsah výpovedí vypočutých svedkov a napokon veľmi podrobne reprodukoval skutkové a právne závery súdu, ku ktorým dospel na základe veľmi podrobne vykonaného dokazovania, vyjadril sa k dôveryhodnosti tvrdení účastníkov konania. V ďalšom poukazuje odvolací súd na skutočne veľmi podrobné a dôkladné odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku prvostupňového súdu. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. v spojitosti s § 149 ods. 1 O.s.p. a príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a presne rozviedol všetky priznané položky v rámci celkovej náhrady trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca, ktorý uviedol, že odvolanie podáva proti celému rozsudku okresného súdu, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozsudok je v podstatnej časti nepreskúmateľný. Uviedol, že súd príkladné pochybenia, či príkladné nepresnosti u navrhovateľa a ním navrhnutých svedkov nevyhodnotil. Odvolateľ uznal, že spor medzi navrhovateľom a odporcom bol veľmi komplikovaný, pretože v podstatnej časti bol založený na tom, že u navrhovateľa pracoval dlhú dobu v zodpovednej funkcii. V ďalšej časti odvolania popísal odporca okolnosti skončenia jeho pracovného pomeru u navrhovateľa, okolnosti inventúry, pričom v týchto súvislostiach poukázal na to, že podľa jeho názoru súd podstatný rozpor vo výpovediach svedkov navrhovateľa nemal prehliadnuť a nemal ho vyhodnotiť ako dôkaz v prospech navrhovateľa. Okrem iného poukázal tiež na to, že sa protinávrhom domáhal zaplata sumy 28.022,84 eur, pričom súd rozhodol, že zamietá vzájomný návrh odporcu na zaplata 35.195,48 eur. Pokiaľ súd tvrdil, že odporca prišiel s tvrdeniami o jeho pohľadávke až po tom, čo si uplatnil vlastnú pohľadávku navrhovateľ, odporca zdôraznil, že pred začatím konania s navrhovateľom dlhodobo konzultoval a riešil otázku ich vzájomných práv a povinností, vykonal niekoľko rokovaní ako s konateľom navrhovateľa, tak aj s majiteľom navrhovateľa - materskou firmou a predpokladal, že dôjde k mimosúdnej dohode. Preto bol aj podaním návrhu zaskočený, čo vzhľadom na prebiehajúce rokovania neočakával. Poukázal tiež na to, že súd vyhodnotil dôkazy v neprospech odporcu na základe dohadov a rovnako mal teda postupovať aj pokiaľ ide o navrhovateľa. V závere odvolania zdôraznil, že on vo vyúčtovaní vykonal komplexnú revíziu od roku 2006 a listinné dôkazy odporcu zosúladiť so skutočným stavom a to tak, že údaje navrhovateľa spočítal v počítačovom programe, aby vylúčil chyby v sčítaní a odčítaní, pretože chyba vo výpočtoch bola daná len chybami zodpovednej účtovníčky v písaní, sčítaní a odčítaní. V odvolacom petite navrhoval, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti návrhu navrhovateľa zamietol a v časti vzájomného návrhu odporcu, aby rozsudok zmenil tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi 28.022,84 eur istiny s príslušenstvom a navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy prvostupňového i odvolacieho konania, ktoré odvolateľ bližšie špecifikoval.

K odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie navrhovateľ, ktorý okrem iného uviedol, že sa stotožňuje so skutkovým a právnym odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý dospel k správne mu záveru, že dôkazy, resp. jediný dôkaz a to zoznam záväzkov predložený odporcom, dostatočne nepreukazuje jeho nárok voči navrhovateľovi. Odporca musel byť uzrozumeným, že okrem povinnosti tvrdenia má taktiež nadväzujúcu povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Odporcu tak zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať tvrdené skutočnosti a toto dôkazné bremeno odporca neuniesol. Ďalej uviedol, že navrhovateľ od začiatku spochybňoval nárok odporcu, ktorý bol viackrát menený a upravovaný podľa toho, ako navrhovateľ protiargumentoval relevantnými tvrdeniami, ktoré odporcu usvedčovali z nepravdy a nedostatku akejsi dôkaznej sily. Naopak navrhovateľ v konaní dostatočne preukázal hodnovernosť svojich tvrdení, či už to boli reakcie na často menenú výšku uplatňovaného nároku odporcu, ktoré nútili odporcu hľadať inú taktiku v procesnom postupe alebo prostredníctvom svedeckých výpovedí, ktoré vyvrátili aj poslednú taktiku, ktorú odporca použil na podloženie svojich tvrdení. Navrhovateľ sa stotožnil so záverom súdu, že žiaden z účastníkov si nemôže s úspechom uplatňovať nárok z pomocných podkladov, výpočtov a vzájomne odsúhlasených sáld, keď neposkytujú žiadnu záruku, pričom poukázal na podrobné odôvodnenie rozsudku v tomto

smere. Navrhoval preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil a priznal navrhovateľovi aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v dôsledku odvolania podaného odporcom, prejednal vec v odvolacom konaní, pričom postupoval v súlade s ust. § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. a po prejednaní veci v odvolacom konaní bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, môže sa v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré odôvodnenie je veľmi podrobne a precízne vypracované, obsahuje podstatný obsah všetkých vykonaných dôkazov a súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia sa vysporiadal aj s dôvodmi predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktoré vyplývali z uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.2.2013 č.k. 5Co/398/2012-205.

Odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadne také iné nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, pričom z odôvodnenia jasne vyplýva, že odporca pokiaľ vzniesol vzájomný návrh, neuniesol dôkazné bremeno a neprodukoval také jednoznačné dôkazy v konaní, na základe ktorých by súd mohol jeho vzájomnému návrhu voči navrhovateľovi vyhovieť. Predkladané dôkazy z oboch strán týkajúce sa evidencie vzájomných pohľadávok, účtovníctva boli neurčité, rozporuplné, často krát zmätočné a nasvedčujú len tomu, že ako navrhovateľ a jeho zodpovední pracovníci, tak aj odporca, si nevedli riadnu a nespochybniteľnú evidenciu finančných prostriedkov tak, ako to vyžadujú príslušné právne predpisy, a preto súd nemohol vzájomnému návrhu odporcu vyhovieť. Pokiaľ v prvej časti výroku rozsudku okresný súd vyhovel žalobnému návrhu navrhovateľa, podstatnou bola aj tá skutočnosť, že odporca predtým tento nárok navrhovateľa uznával, tak ako na to poukázal súd prvého stupňa.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, preto navrhovateľovi náleží právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si riadne v odvolacom konaní uplatnil a to podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 149 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p., pričom odvolací súd preskúmal uplatnenú náhradu trov v odvolacom konaní a priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 533,22 eur, čo pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu - 436,54 eur + 7,81 eur režijný paušál + 20 % DPH.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.